

Lemondó lelkület

A boldogság Jézus által javasolt útjáról olvasunk a mai evangéliumban, amely út nem éppen annak felel meg, ahogyan a legtöbb ember elképzei a boldogságot.

Szegénynek lenni, éhezni és sírni, elviselni mások gyűlöletét és rágalmait, valóban ez volna a boldog élet titka? Vegyük komolyan az Úr szavait! Igen, a lemondások útja boldogsághoz vezet. Ezt az utat járta Krisztus is, aki nem kereste a kényelmes élet lehetőségét, hanem szolgálni akart. Nem hangoztatta az önmegvalósítást, hanem mindenben engedelmeskedett az Atyának, még az életéről is lemondott, az életét is feláldozta. Krisztus követése ugyanezt az életprogramot jelenti számunkra. Mondj le arról, ami neked tetszik, és tedd azt, ami másoknak válik javára! Mondj le arról, ami számodra előnyös, és tedd azt, ami mások épülésére szolgál! Mondj le a világ javairól és jócselekedeteiddel gyűjts mennyei kincseket! Mondj le saját elképzeléseidről, hogy belesimulj Isten

akarátának teljesítésébe! Mondj le saját érdekeidről, hogy egészen szabaddá válj, kiüresedett legyél, hogy befogadhasd Istent! Mondj le a saját véleményed és a magad igazának hangoztatásáról, hogy az így keletkezett csendben befogadhasd Isten szavát! Mondj le az általad képzei boldogság kergetéséről, hogy Isten tudjon téged boldoggá tenni azzal, hogy neked ajándékozza önmagát! Lám, minden lemondásból valami nagyobb jó származik, minden űrt és hiányt maga Isten fog betölteni az életedben.

Milyen jó volna, ha ez a lemondó és nagyobb jót befogadni kész lelkület volna életprogramunk, és ez határozná meg magatartásformáinkat, cselekedeteinket, embertársainkhoz és mindenekelőtt Istenhez való kapcsolatunkat. Milyen jó volna, ha ráébrednénk arra, hogy ez az emberi élet teljessége és minden más csak töredék, ami méltatlan az emberhez, akit Isten a saját hasonlóságára teremtett és életszentségre hív. Milyen jó volna, ha vállalni tudnánk a lemondásokat.

Gyakorlati lehetőségek

Hogyan valósítható meg a gyakorlatban a Jézustól tanult lemondó lelkület?

Figyeljünk oda azokra, akikkel találkozunk, különösen a családtagjainkra, akikkel együtt élünk. Hallgassuk meg őket türelmesen, ne vágjunk a szavukba, ne mondjuk el feltétlenül a saját véleményünket, főleg ne az ellenvéleményünket. Ne legyünk előítéletekkel senki iránt, azaz mondjunk le előítéleteinkről, amelyek falat emelnek és megakadályozzák a másikkal való közeledést, az ő megértését.

Egy másik lehetőség, hogy ne legyünk elégedetlenek, amikor mások munkáját vagy a gyermekek tanulását értékeljük, hanem lássuk meg és dicsérjük meg az igyekezetet, a szorgalmat.

Vegyük észre!

Urunk és Tanítónk, Jézus Krisztus! A te szavaid szerint a boldogság nem olyan dolog, amelyet akkor szerezhetünk meg, ha valamit teszünk érte. Te nem azt parancsoltod, hogy legyünk nincstelen szegények, ne együnk semmit, és akkor boldogok leszünk.

Te arra nevelsz minket, hogy még a legnehezebb élethelyzetünkben is vegyük észre azt, ami miatt boldogok lehetünk: ha szegények vagyunk, akkor is tudunk örülni, mert Isten országa a miénk.

Ha nélkülözünk, akkor is remélhetünk az isteni jutalmazásban. Ha sírunk, Istenben megtalálhatjuk örömünket. Az üldözések és a bántalmazások nem képesek elszakítani minket az üdvösségtől és az örök boldogságtól.

**Évközi 6.
vasárnap**

Jer 17,5-8
1Kor 15,12.16-20
Lk 6,17.20-26

Hétfő

Ter 4,1-15.25
Mk 8,11-13

Kedd

Ter 6,5-8. 7,1-5.10
Mk 8,14-21

Szerda

Ter 8,6-13.20-22
Mk 8,22-26

Csütörtök

Ter 9,1-13
Mk 8,27-33

Péntek

**Szent Péter
székfoglalása**
1Pét 5,1-4
Mt 16,13-19

Szombat

Zsid 11,1-7
Mk 9,2-13

**Évközi 7.
vasárnap**

1Sám 26,2-23
1Kor 15,45-49
Lk 6,27-38